

Ontstaan van de kuitbanen in Grathem

Deze baan ontstaat door een belofte van drs. Jo Hansen uit Roermond. Op 27 september 1969 houdt de vereniging Grathem een receptie van het kampioenszestel in de A-klasse. Jo Hansen, beschermheer van de Nederlandse Beugel Bond district Zuid, is hierbij aanwezig. In zijn felicitatiedrede tot de kampioenen uit hij de wens dat er voor de bevordering van de beugelsport eigenlijk in ieder dorp of stad een kuitbaan moet liggen. Deze kuitbanen moeten dan door de jeugd, die het beugelen wil leren, onbeperkt gebruikt kunnen worden.

Voorzitter Th. Janssen van St. Agatha vindt dit ook een goed idee, maar vreest dat het voor de meeste verenigingen toch wel financiële problemen met zich mee zal brengen. Hansen reageert daar gevat op: "Dat hoeft niet, de eerste kuitbaan is voor mijn rekening." Die toezegging wordt onder dank en luid applaus ontvangen. Jammer genoeg komt hier de eerste jaren niets van terecht. In 1975, onder voorzitterschap van S. Henderickx, wordt het plan om een kuitbaan te maken weer actueel. Na overleg met Jo Hansen wordt in het

1982 Kampioen hoofdklasse. Foto genomen op de kuitbaan bij S. Henderickx.

V.l.n.r. J. Vandewal, J. Hendriks, S. Henderickx, G. Winkelmolen, H. Wertz en Th. Henderickx

voorjaar met enkele leden een begin gemaakt op een terrein bij S. Henderickx, aan de Beeklaan 7 in Grathem. Na een paar maanden noeste arbeid is het dan zover. Op 5 juli 1975 wordt de kuitbaan officieel geopend met een toernooi voor de jeugd. De ballen waarmee wordt gespeeld - vier oude bondsballen - worden geschonken door een van de leden van St. Agatha, Michel Hermans.

In de jaren tachtig wordt ook nog een kuitbaan aangelegd door J. Janssen, woonachtig op de Hunselerdijk in Grathem. Deze kuitbanen zijn eind jaren tachtig weer verdwenen, aangetast door de tijd.

In de jaren zeventig en tachtig is St. Agatha uit Grathem onverslaanbaar. Tussen 1961 en 1986 worden achttien kampioenschappen gevierd. Grathem is uitgegroeid tot één van de beste beugelclubs van de bond. Tevens weet men tussen 1982 en 1986 vier maal de titel in het kampioenschap van de Nederlandse Beugel Bond te behalen.

Door de veelvuldige kampioenschappen van Grathem wordt medio jaren zeventig besloten om met viertallen te gaan beugelen. De redenatie van de andere clubs is dat men zeker vier goede spelers op de been kan brengen en zo beter kan concurreren met Grathem.

Het effect hiervan is echter niet naar wens. Na drie seizoenen staat, door de promotie- en degradatieregeling, Grathem met drie viertallen in de hoofdklasse. Omdat de bond beducht is voor competitievervalsing, wordt het idee van beugelen met viertallen weer teruggedraaid.

In 1984 wordt Grathem kampioen in de hoofdklasse met vier spelers tussen de 19 en 30 jaar. Verder heeft men een tiental spelers en speelsters tussen de 10 en 17 jaar. Voeg daarbij nog diverse kampioenschappen in de eerste en de tweede klassen en zestien persoonlijke titels in met name de hoogste klasse. Beugelclub St Agatha Grathem is in deze jaren bijna niet te kloppen.

Ook de jeugd is volop vertegenwoordigd, een uitvloeisel van het succes van de kuitbanen.

Th. Henderickx schrijft in 1976 het eerste persoonlijke kampioenschap van de jeugd van de Nederlandse Beugel Bond op zijn naam.

De beugelclub kan in 1984, tijdens het 50-jarig jubileum, terugblikken op een bijzonder succesvolle periode. Tijdens dit jubileum feliciteert het oudste lid van St. Agatha, de 87-jarige pastoor S. Thijssen, de vereniging uitgebreid.

Pastoor Thijssen beugelt tot op hoge leeftijd op de baan in Grathem. Ofschoon zijn professie anders doet vermoeden, neemt hij het met de regels niet zo nauw. Waarschijnlijk omdat hij zich de vrijheden die in het beugelspel in de jaren 1920 en 1930 golden, goed herinnert.

Zo kan hij als zijn bal in de hoek vastligt met zijn toeg over de bal gaan staan, waardoor deze aan het zicht van de andere spelers onttrokken wordt. Nadat hij wegloopt, is de bal op miraculeuze wijze losgekomen van de wand.